

עמ"ת 761/07/14 - מוחמד נברסי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 יולי 2014

עמ"ת 761-07-14 נברסי(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מוחמד נברסי (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד שועא מנצור

ב"כ המשיבה עו"ד דפנה ינוביץ'

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפ"ת (כב' השופט ד"ר עמי קובו) בתיק מ"ת 92568-05-14 מיום 22.5.14 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבת רכב, היזק לרכוש במזיד, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגת רכב ללא רישיון וללא ביטוח, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כחוק.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ב"כ העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר לבית המשפט להורות על שחרורו של העורר בערבויות בעוד ב"כ המבקשת עתר לבית המשפט להעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו ובית משפט קמא הורה כאמור.

5. בערר טען ב"כ העורר כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא בכך שלא מצא לנכון לתת לעורר הזדמנות להציג מפקחים ישראלים לצורך הבטחת התייצבותו. עוד טען ב"כ העורר כי בשים לב להיות העורר נעדר עבר פלילי ולאור הלכת בית המשפט העליון בעניינו של קונדוס, ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מצדו של העורר וכן את החשש מהמלטות מאימת הדין בשחרור בערבויות נכבדות. ב"כ העורר סמך ידיו על פסיקה שהגיש.

6. ב"כ המשיבה, טענה מנגד כי דין הערר להידחות תוך שסמכה ידיה על החלטות שיצאו מעם בית משפט זה בהסתמך על הלכת קונדוס על פיה בנסיבותיו של העורר לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש להימלטות מאימת הדין בערבויות.

7. בבש"פ 6781-13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל הותווה השיקולים העיקריים שראוי שינחו את בית המשפט הנדרש להכריע באפשרות לשחרור לחלופת מעצר של תושבי האזור, הנאשמים בשהייה בלתי חוקית בישראל ולעיתים גם בעבירות נלוות. ככלל נקבע כי עצם העובדה שנאשם הינו תושב האזור אינה מצדיקה בפני עצמה את מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, מקום שבאותן נסיבות היה תושב ישראלי משתחרר לחלופת מעצר הגם שמקום מגורים באזור מהווים שיקול רלוונטי ביחס לשאלה של חלופת מעצר. עוד נקבע, כי על בית המשפט לבחון האם מיוחסת לנאשם רק עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדיון, או שמה מיוחסות לו גם עבירות נלוות שאז שאלת ההתחמקות מן הדין אינה נצבת לבדה ויש לבחון גם את מסוכנותו של הנאשם. ובהקשר זה צוין כי לא דומה עניינו של מי שעבירות הנוספות נועדו אך כדי לאפשר את המשך שיהייתו בישראל למי שביצע עבירות נוספות בנפרד או במנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית. גם שיקול נוסף שעל בית המשפט לשים לנגד עיניו הינו עברו הפלילי של הנאשם וכן לסיבות חיצוניות נוספות המפורטות בהחלטה.

8. בעניינו, אכן מדובר בעורר שלא זקף לחובתו הרשעות קודמות הגם שלחובתו הרשעה בבית משפט צבאי בעבירה של התחזות לאדם אחר בכוונה להונות ובנסיון להפרת הכרזת שטח סגור.

על פי עובדות כתב האישום שאין חולק כי קמה תשתית ראייתית לכאורית להוכחתו נכנס הנאשם לתחומי מדינת ישראל שלא כדיון על מנת לבצע עבירה של גניבת רכב שקמה חומרה לביצוע לנוכח המסוכנות הנשקפת ממנה לבטחון הציבור ורכושו. כאשר התקבל דיווח על גניבת הרכב והנאשם הבחין בשוטרים החל בנסיעה מהירה תוך סיכון הציבור, נמלט מהשוטרים, לא אפשר לניידות משטרה שהצטרפו למרדף לאוכפו תוך שהוא מנסה לנגח בהם ומסכן רכבים שנקלעו לנתיב ההמלטות, גם לאחר שנחסם נתיב בריחתו של הנאשם ניסה להימלט תוך שהוא פוגע בניידת משטרה וברח השיטור שחסמו את נתיב המלטותו.

9. סך כל האמור לעיל מצביע כפי שציין בית משפט קמא הן על מסוכנותו של העורר והן על החשש הממשי להימלטות מאימת הדין. על פי המתווה שנקבע בהלכת קונדוס, אין מקום להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר והחלטת בית משפט קמא להורות על מעצרו עד תום ההליכים בדין יסודה.

10. אשר על כן אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ד, 06/07/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת